

Moriaanshoofd, het

Café met kolfbaan in Wormer, 'op de hoecke van de Kerckstraet', het vroegere dorpscentrum. Het gebouw werd als herberg gebouwd in 1585 door Sijmen Moerjaen en hij noemde dit het Moerjaenshoofd. Het familie-embleem van Sijmen Moerjaen, het hoofd van een Moerjaen, of Mooriaan siert nog steeds de gevel. Binnen, achter de tap van het voorcafé, staat een Moriaanshoofd van hout, gemaakt door ir. J. Wassink, te Jisp.

Café, herberg en vergaderplaats het Moriaanshoofd.

In 1591 werd de zaak overgenomen door Claesz Waert. En zo'n tachtig jaar later, in 1675, ging de herberg over in handen van het Gilde der Gistjagers. Dit genootschap leverde gist voor het deeg van de alom bekende 'tweeback', een dubbel gebakken soort scheepsbeschuiten, vrij lang houdbaar, zodat dit voor de walvis-, haring- en koopvaardijvaart een zeer geliefd en betrouwbaar voedsel was. Dit werd dan ook op grote schaal gebakken in de circa 150 bakkerijen van Wormer en Jisp. Hierbij inbegrepen de vele mensen die thuis in een klein oventje ook tweeback bakten en dit leverden aan de bakkers, of dit door speciale broodventers op de markt in Amsterdam lieten verkopen.

Vaak werd het scheepsvolk in die tijd in het Mooriaanshoofd, of in een andere herberg aangemonsterd. Pal tegenover het Moerjaenshoofd stond het Reghthuijs, waar de gemeenteraad zitting hield. Ook werden sommige vergaderingen in het Moerjaenshoofd gehouden, bijvoorbeeld door de Heemraden van de banne Wormer, Jisp en Neck.

In 1712 werd Willem Tijsz. Maes vennoot, tegen betaling van f. 500,=, als derde part van de verkoopsom. Toen de Fransen in 1795 Nederland veroverden, was Manus Blaauw herbergier. Hij was ooit burgemeester en woonde in het oude gemeentehuis. Een lange rij van herbergiers hebben de zaak gerund (zie namenlijstje op de laatste bladzijde).

Oudere Wormers zullen zich nog herinneren hoe de herberg na de zondagse kerkdienst vol stroomde. Velen stalden hun paard-en-wagen aan de uitspanning in het midden, rechts van de herberg. Het Mooriaanshoofd kreeg vooral bekendheid door de kolfbaan waarover op de volgende pagina iets wordt verteld.

In 1989 kreeg dochter Gré van Henk en An Stam, met haar man Winfried Leegwater de zaak in handen. De zaak werd geheel gerestaureerd onder leiding van Winfried. Daar tussendoor serveerden ze gespecialiseerde visschotels, waaruit bleek dat hij, behalve verbouwen, ook een uitstekend kok is. Er is plaats voor bruiloften en partijen in verschillende zalen, die geheel in oud-Zaanse stijl zijn opgetrokken en de spreuken op de plafondbalken, met een mooie oudhollandse letter geschilderd, spreken voor zich.

Ook liefhebbers van spelletjes kunnen hier hun hart ophalen, want er zijn diverse oudhollandse spelen zoals de sjoelbak, een gatenbiljart, wielerboot, tolkegelspel en galkegelspel en nog diverse andere spelletjes. De aangebouwde [kolfbaan](#), één van de weinige nog in de Zaanstreek aanwezig, dateert uit de 19e eeuw; voordien was er waarschijnlijk al een open buitenbaan.

Bron: [Oudheidkundige Commissie Jisp](#) door Jan Klopper.

[cafe](#), [herberg](#), [jisp](#), [kolfbaan](#)

From:

<https://www.zaanwiki.nl/encyclopedie/> - **ZaanWiki**

Permanent link:

<https://www.zaanwiki.nl/encyclopedie/doku.php?id=moriaanshoofd>

Last update: **2018/06/07 12:35**

